

Sám Ježiš hovorí svojim apoštolom a všetkým, ktorí by sa chceli stať jeho spolupastiermi: „*Ja som brána k ovčiam. Kto nevchádza do ovčince bránou, ale prelieza inokade, je zlodej a zbojník. Kto vchádza bránou je pastier oviec. Kto vojde cezo mňa, bude spasený; bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu.*“

Kto chce totiž vstúpiť do miestnosti, do domu či dovnútra čohokoľvek, musí dobre poznať dvere či bránu, ktorou sa tam vchádza. Ak niekto nevie, kde sú dvere, ak niekto nepozná, ako sa otvára brána, nevôjde ako ten, kto prináša pokoj a dobro. Bude sa snažiť vôjsť iným, svojším spôsobom. No tí, čo žijú vo vnútri, zaručene prijmú túto jeho návštevu ako vlámanie. Kto teda chce prichádzať k ľuďom, ktorí sú mu zverení, a priniesť im skutočnú pastvu pre ich duše, musí zákonite spoznať veľmi dobre dvere či bránu k ľuďom. Touto bránou – jedinou a nevyhnutnou bránou k ľuďom je Kristus.

Z Ježišových slov nevychádza nijaká pýcha, či vynucovanie si pozornosti: „Ja, ja iba ja! Iba cezo mňa!“. Z jeho slov cítiť láskyplné dôverné pozvanie Milujúceho, ktorý vie, kadiaľ vedie jediná cesta k ľuďom a k ich srdciam – cesta celostného zjednotenia sa s Ním – Láskou. Z jeho slov cítiť, že mu veľmi záleží na každom človeku, aby nebol duchovne hladný, aby zbytočne nehľadal pastvu tam, kde ju nikdy nenájde, alebo aby zbytočne nevedol jemu zverených na miesta, kde niet nijakej duchovnej pastvy pre ich duše. Záleží mu na tom, aby každý kto túži po plnosti pravého života, po skutočnej pastve pre svoju dušu i pre duše tých, ku ktorým je ako pastier poslaný, mal hlboký dôverný vzťah s ním – vzťah plného zjednotenia sa s ním - s jeho vôľou, jeho zmýšľaním, jeho úmyslami, jeho ľudskosťou.

Kto sa však chce s niekým skutočne zjednotiť, kto chce konať ako ten druhý, chcieť to, čo chce ten druhý, túžiť po tom, po čom túži ten druhý, musí ho najprv spoznať čo najlepšie, ako sa len dá - spoznať do hĺbky jeho túžby, sny, priania, jeho vôľu, ciele, jeho zmýšľanie či jeho pocity. Ak sa mu to podarí, vyvaruje sa zbytočných chýb, nedorozumení a zjednotí sa s druhým človekom natoľko, že sa obaja stanú akoby jednou dušou, jedným srdcom, jednou vôľou. A takéto zjednotenie sa sa nedeje v jedinom okamihu, ale vyžaduje každodenný život bok po boku s druhým človekom, každodenné rozhovory, spoločné zažívanie rôznych nepríjemných či príjemných situácií, nebezpečných či bezpečných, dobrodružných či nudných, napätých či pokojných, slávnostných či všedných – jednoducho sa musia duše týchto dvoch ľudí postupne spoznávať – svoje reakcie, slová, skutky, chyby, či nedostatky, dary a talenty, schopnosti či neschopnosti... Nie nadarmo sa hovorí: „Ti dvaja sú ako bratia...“, pretože byť bratom znamená byť veľmi dlho blízko vo všetkých situáciách, ktoré život pripraví.

Kto sa teda chce stať dôverným priateľom Krista, kto sa chce s ním úplne zjednotiť – s jeho myslou, srdcom, dušou, vôľou... – ten s ním musí dlhý čas dennodenne žiť bok po boku a zažiť s ním obrovské množstvo situácií, v ktorých postupne zistí, kým pre neho skutočne Ježiš je. Nie teoreticky, vyčítaním z kníh, ale hlboko v srdci uveriť, presvedčiť sa na vlastnej koži, zapísať si a doslova vyryť do srdca jeho tvár... Každý, kto pozná Ježiša iba povrchno, každý, kto vie o ňom síce veľa, no iba z kníh, každý, kto s ním skutočne neprežil dlhý čas všetky rôznorodé situácie, ktoré život prináša, ten sa pri prvom záväzavom zlomí, zuteká – od svojich oviec a nechá ich napospas vlkom, dá sa zlákať fatamorgánou „lepšieho“ života, zradí ako Judáš, alebo ako Peter, keď príde nebezpečenstvo vlastnej smrti a možnosť sebaobetovania sa – zľakne sa a vytratí sa ako dym... V tom najtuhšom boji zostanú pri sebe stáť iba skutoční priatelia. Nebezpečenstvo straty vlastného života tvrdo preverí skutočnosť každého vzťahu medzi kýmkoľvek.

Preto Ježišovi tak veľmi záleží na tom, aby pastieri oviec vchádzali práve a iba cez neho, aby sa s ním spriatelili a spojili láskou, ktorá vydrží aj najtuhšie boje. Vie, že bez tohoto vchádzania a vychádzania cez neho sa nikto nikdy nestane skutočným dobrým pastierom pre kohokoľvek. Preto ak chceš, aby si sa ako kňaz, ako rehoľný brat či sestra, ako otec či matka, stal skutočným dobrým pastierom pre tebe zverených, musíš sa pustiť už dnes do skutočného života s Ježišom bok po boku, do dennodenného stretávania sa s ním v rozhovore, v prijímaní ho ako pokrmu, ktorý ťa celého postupne pretvorí, v zmierovaní sa s ním v očistnom kúpeli sviatosti zmierenia, v hltaní a požívaní Jeho ako Slova, ktoré vychádza z Božích úst – dennodenným čítaním Sv. Písma, dennodenným prežarovaním sa jeho žiarou z Eucharistie v adorácii – no nielen pred zlatou monštranciou v kostole, ale aj pred živou monštranciou Krista v chudobných, odstrkovaných a zaznávaných, odsudzovaných a odmietaných, prašivých a chorých, starých a nepotrebných odhodенých na smetisko dnešných čias. Denne načúvať jeho plaču z úst zronených, osamelých a opustených, denne vpíjať jeho prosebný pohľad z očí tých, ktorí nemo prosia o pomoc, o chvíľku času, o chvíľku záujmu a tepla ľudského srdca. Denne sa

pýtať, po čom Ježiš najviac túži, o čom sníva, čo by chcel urobiť, či povedať tomu, okolo ktorého práve prechádzaš a možno sa aj pošmyknúť a pomýliť, zle rozpoznať jeho túžby, jeho vôľu, ale znova vstať, oprášiť sa a bohatší o nové poznanie znova sa vrhnúť k jeho nohám ako Mária a počúvať ho – zvykať si na jeho hlas, aby si ho neskôr dokázal rozpoznať aj v kriku a riave tisícov iných hlasov vo svete.

Ak totiž ako pastier iných neprichádzaš k nim cez Ježiša, ani sa nedostaneš k ich srdciam, ani ich neprivedieš k bohatým pastvinám, ktoré Kristus pre ne získal svojou smrťou na kríži. Pastieri, ktorí naozaj nevchádzajú cez Krista, ale prichádzajú vo svojom vlastnom mene, tí sa nedočkajú toho, že by ovce išli za nimi. Ovce poznajú iba hlas Krista. Preto pôjdu iba za pastierom, ktorý dôverne pozná Krista, kto je s ním hlboko zjednotený natoľko, že jeho hlas je presne taký, ako Kristov – tak jemný, nežný, no odvážny a rozhodný. Iba takto budú ovce poznať kňaza, budú počúvať jeho hlas a on ich bude môcť zaviesť na bohaté pastviny, ktoré pre ne má pripravené sám Boh.

Je ešte jeden dôsledok bytostného zjednotenia sa s druhým človekom cez jeho celostné spoznanie. Čím viac spoznáваме človeka, tým viac ho môžeme milovať. Rozhodnutie je vždy iba na nás – či spoznané vlastnosti, schopnosti či chyby druhého dokážem prijať alebo ich odmietnem. No nikto z nás nie je dokonalý, každý má nejaké tie chybičky krásy. Preto skutočná láska k druhým vedie aj cez spoznanie a prijatie ich chýb a zamilovanie si človeka aj s jeho chybami.

Ježiš je však dokonalý človek a niet v ňom jedinej chybičky či tieňa zla. Spoznávať ho skutočne srdcom znamená čoraz viac si ho zamilovávať. No napriek jeho kráse a láske ho každý môže aj odmietnuť, neprijať, nemať záujem o zjednotenie sa s ním. Rozhodnutie je na každom z nás. Kristus nechce bábk, ktorým prikáže milovať ho a oni to splnia, lebo nemajú inú možnosť. On chce skutočne slobodné bytosti, ktoré sa sami z vlastného slobodného rozhodnutia rozhodnú milovať ho nadovšetko. Kto sa však rozhodne viac a viac milovať Krista, kto si nájde dennodenne čas na spokojné posedenie si v bráne k ovciam, kto sa neustále neponáhľa ale trávi dennodenne s Ježišom čas, pre toho má Kristus pripravenú svoju zvláštnu priazeň, cez jeho ruky, nohy, ústa, oči bude žiariť. On sám – len taký pastier potom dokáže tak veľké veci, aké konal sám Kristus, len taký pastier bude podľa Krista skutočným dobrým pastierom pre iných, ktorí mu boli zverení...

Ďalšou vlastnosťou kňaza ako dobrého pastiera, o ktorej si povieme v ďalšej časti našich úvah, je jeho ľudskosť. Ak kňaz nie je predovšetkým dobrým človekom - ľudským, chápaným, otvoreným pre každého človeka, či je starý, či mladý, chudobný, bohatý, učený alebo jednoduchý, potom nebude ani dobrým pastierom pre svoje ovečky, hoci im bude hovoriť

Kňaz - dobrý pastier - 2 - Dôverný vzťah s Kristom

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 29 Apríl 2010 11:41

---

prekrásne slová o Bohu, neuveria mu, neprijmu od neho ani jedno slovo hociako krásne a sväté. Pravá ľudskosť je totiž základ, na ktorom sa môže stavať svätosť kňaza a jeho zjednotenie sa s Kristom.